

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

במקום שמותר לבכב. גרסי' ולג' לספר דהא אמרינן צירושלמי
זמועד קטן לגיחון ולתספורת שלשים יום והר"ר יעקב
מארולייני' הביא מהך גרסא דלשנה מותרת בנתיילת שער וכן איתא
זה"ג ועוד מנינו למימרי' דהתם אליבא דר' יוסי קיימי דשרי תספורת

רבי לא שניה. רבי שקידר את המשנה לא שניה שמהא משנה שלא
רנה לכותמה: רבי חייל. תלמידו מנין לו שחלכה כמותה שסתמה
צברייתא: שמים טמאות. דחזו למילמיה: אהם טהורה. דלא חזי
למידי: אהם צפני עלמה. שאינה תחובה בנסרק: טמאה. שראיה

(א) [עירובין זב. גהה סג.]:
(ב) [עין חותן גהה סג. ד"ה
ר"מ]. א כלס פייג מימ,
(ד) כתובות ק. (ה) תענית
(ו; ו.) (ז) רש"ל. (ח) ומוק
רש"ל. (ט) [לשיל ה.ה].
(ט) בתוס' הר"ש גורם
הכה אליבא דע"ש. (י) [לשיל
צפניס זמועד רש"ל].
(יא) [לגלה זימי צאלו כן
אסור לטיול צפניס זימי
צאלו. רש"ל]. (יב) וההא
כזה מפורש בתוס' מ"ג כב.
ד"ה כל. (יג) ונשי אריסות
במסופות מר"ק כב. ד"ה כל
שלשים וכו'. (יד) ונשי
מוספות מגילה ה: ד"ה
ממעטין.]

גלוין הש"ס

רש"י ד"ה מקום שמותר
וכו' אבל בבבס לא. ע"י
מריק דף ע"ט ע"א כרשי'
ד"ה שמה מימי ו"ע:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה טמאה
וכי רשא כולן שניטלו
אחת אחת: (ב) ד"ה
רובו של וכו' שלם הדי'
ואמר ל"ל ד"ה ביום
תשעים. יום השלמת ג'
הדשים ס"ד:

לעני רש"י

שנל"ש [טיילייש]. בנה.

מוסף רש"י

ובחמישי מותר. אם
חל תשעה בלא צניע
שנת מותרין לכבס חמישי,
וכשיל ט"ו בלא ג"ר
בשבת לא איתרין לתימני
דמומין כדמיינן בגמרא
לא שני אלא לפניו ט"ו
[תענית כו.]:

תום' חרד מקמאי

גרים הרב אלפס אמר רב
נחמן ק"ו ומה במקום
שאסור לספור ולכבס מותר
לארס מקום שמותר לספור
ולכבס אינו דין שיהיה
לארס ומוכח בהמות
שדאשה מותרת לספור
בשבת ויאיבול והכי
איתא בבבלי דרבי ורשי'
ד"ל גרים ומה במקום
שאסור לכבס מותר לארס
במקום שמותר לכבס אינו
דין שיהיה לארס ולג'
לספור: ומה דאיסתובב
לרב אלפס בנדר לרבא ורשי'
ועבר הבה על כל ישראל
אם יהודי פגום להתנות לא
לא תימה הוא מאי ספיקא
איבא דמילתא פסיקא דרייס
ק"ו באמלמה ועוד דרייס
כ"י כיצד לימא קסבר
רבנא עובד כוכבים ועבר
הבה על כל ישראל הולד
כשר נהי דמפדו מיהא לא
חיי ישראל פסול מיהא
ליקרי הלכך מילתא
פשוטה היא שיהיה פגום
לכהונה:

תוספות ישנים

והא צברייתא. פי ה'א
דלמרי' שלם א' (או שמים)

וכי רבי לא שניה ב'ר' חייא מנין לו אמר ליה
והא תנן ^א במסרק של פשתן שניטלו שיניו
ונשתיירו בו שתיים במאורות ואחת טהורה
וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן במאורות
כ"ש צמר שניטלו שיניו אחת מבניתיים טהור
נשתיירו בו ג' במקום אחד טמאה היתה החיצונה
אחת מהן טהורה נטלו ב' ועשאן למלקט
במאורות אחת והתקינה לנר או למיתוה
במאורה וק"ל דאין הלכה כאותה משנה אמר
ליה בר מינה דההיא דר' יוחנן ור"ל דאמרי
תרווייהו זו אינה משנה כו"ט אמר רב הונא
בר מגוח משמיה דרב אידי בריה דרב איקא
משום דקשיא רישא לסיפא דקתני של צמר
שניטלו שיניו אחת מבניתיים טהור הא
נשתיירו בו שתיים במקום אחד טמאה והדר
תני נשתיירו בו ג' טמא ג' אין שתיים לא ומאי
קושיא דלמא הא בגווייתא הא כבריייתא
אלא מהבא דקתני וכולן שניטלו אחת אחת
בפני עצמן במאורות ואע"ג דלא התקינה אימא
סיפא אחת והתקינה לנר או למיתוה טמאה
התקינה אין לא התקינה לא אמר אבוי ומאי
קושיא דלמא הא בקתייהו הא בלא קתייהו
א"ר פפא יומאי קושיא ודלמא הא בקמינתא
הא באליתא אלא משום דמסיימי בה דווקני
זו דברי ר"ש שלח ר' חייא בר אבין מארסין
תוך ג' וכן עושים מעשה וכן היה ר' אלעזר
מלמדנו משום רבי חנינא הגדול רובו של
רשא ורובו של שלישי ואמצעי שלם אימור
לאממור והא רב ושמואל דאמרי תרווייהו
צריכה להמתין ג' חדשים חוץ מיום שמת בו
חוץ מיום שנתארסה בו ההוא לענין מינת
איתמר דרב ושמואל דאמרי תרווייהו צריכה
להמתין כ"ד חודש חוץ מיום שגולד בו חוץ
מיום שנתארסה בו והא ההוא דעבר סעודת
אירוסין ביום תשעים ואפסדיה רבא לסעודתיה
ההיא סעודת ג' יומין הואי יוהלכתא צריכה
להמתין כ"ד חודש חוץ מיום שגולד בו חוץ
מיום שנתארסה בו וצריכה להמתין ג' חדשים
חוץ מיום שמת בו חוץ מיום שנתארסה בו:
חוץ מן האלמנה וכו': אמר רב חסדא ק"ו
ומה במקום שאסור לכבס מותר לארס מקום
שמותר לכבס אינו דין שמותר לארס מאי
היא דתנן ^ה יבמות ^ה שחל תשעה באב בתוכה
אסור לספור ולכבס ובחמישי מותר מפני כבוד
השבת ותניא יקודם הזמן הזה העם ממעטין
יבמארסין אבל לא בונסין ואין עושין סעודת
אירוסין כי תניא ההיא קודם דקודם (תניא)
אמר רבא וקודם דקודם נמי ק"ו ומה במקום
שאסור לישא וליתן מותר לארס מקום
שמותר לישא וליתן אינו דין שמותר לישא
אומר כל הנשים יתארסו אלא

היא. דמארסין: קודם דקודם. קודם שמת חל ט"ז צ' בתוכה דהתם מותר לכבס אסור נמי ליארס וליכת ק"ו:
אלא

(א) אולי ד"ל כגון ב' יום יום של אצילות אלא כן שהי אסור לספור כל' יום. (ד) ל"ל דשמי אצילות חדשה מתאכלת ישנה.

במקום שמותר לבכב. גרסי' ולג' לספר דהא אמרינן צירושלמי
זמועד קטן לגיחון ולתספורת שלשים יום והר"ר יעקב
מארולייני' הביא מהך גרסא דלשנה מותרת בנתיילת שער וכן איתא
זה"ג ועוד מנינו למימרי' דהתם אליבא דר' יוסי קיימי דשרי תספורת
באבל דהכי כתב צעל הר"ג כשם שאסור
לגלה זמועד כך אסור ל' לגלה צימני
אצלו דברי רבי יהודה רבי יוסי ממיר
כל ל' יום אסור לתספורת אחד זקנו
אחד שער ראשו ואחד כל שער שבו
וכשם שאסור ל' לטיול צפניס זמועד
כך אסור צימני אצלו דברי רבי יהודה
ר' יוסי ממיר והאשה מותרת בנתיילת
שער לאחר ז' ומיהו אין נראה דשמה
אשה דשרייל באצלה שרייל נמי בתשעה
באז וכן ר' יוסי דשרייל לספר באצילות
שרי נמי בתשעה באז ועוד נראה
דלרבי יוסי נמי אסור לספור דמסתמא
ליקף פרע מנייו וכל ראשו הוא
דשרייל לגלה דליוול הוא אכל לספר
אסור וכן משמע מתוך הלכות גדולות
שהצאי וא"כ לא גרסינן הכא לספר
דגילות כל הראש לא מיקרי סיפורי':

שבוותר לבכב. אחר ששעה
ותוך ל' והא דמשמע
צפ' ואלו מגלחין (מו"ק דף כג.) דאכל
אסור לכבס כמותו צימני היינו תוך ז'
דדוקא גיחון אסור תוך שלשים יום
ומיהו גיחון דיין שרי כדמיינן צפ"ק
כתובות (דף י:.) דגיחון שלנו כציצוס
שלהס ואין להאריך: **מאי** היא
דתנן. לנחאי דפרישית דנציבול פליגי
רבי יהודה ורבי יוסי קשה דווקני הא
דשרייל לארס בתשעה באז כרבי יהודה
דשרי נמי באצלו וכי תימא ממ"מ תודה
ליה שצדקת רבי יוסי הפוכה מדרבי
יהודה דר' יהודה מתמיר טפי ציצוס
מציצוסין ולרבי יוסי אפיכא ע"כ אין

הש"ס חושש צדק דהא לקמן צני
למימנ דמנאי היא וי"ל דאין נראה
להש"ס ששום תנא יחלוק אמתי' דשרי
לארס צט' באז אם לא ימלא צרייתא
צפניס דהא לקמן כשמלא צרייתא
נמי צדקי דקתני ממעטין מלארס
דוחק וצדקי לה כסעודת אירוסין כי
הכי דלא תפלוג אמתי' [דהתם]:
צפרק בתרא דתענית
צירושלמי מוקי צנינן ונטיעה של
שמחה כגון אצורקני של מלכיס וי"מ
דמשא ומתן נמי איירי בשל שמחה כגון
כרכי חופה ואין נראה דלא אסר אלא
סעודה גמלא ונראה דרביי' משא ומתן:
קא אסר שימעתו יומת מדשאר ימיס':
ומה במקום שאסור לישא וליתן.
וה"ת מה לקודם דקודם שמת
לקודם ועוד תימנה דתספורת היא אסור
בקודם דקודם מק"ו לשלשים יום
דאצילות שמת לישא וליתן או משא
ומתן ליתסר ששלשים יום דאצילות
מק"ו דתספורת בקודם דקודם או
תספורת לישרי שלשים יום של
אצילות ולפי המסקנא ניחא:
ולית

במקום שאסור לישא וליתן דייקת קודם דקודם מותר לארס ומה יופיך מה לקודם דקודם שמת לקודם
שאלך ק"ו ולמסקנא ניחא (ד) דאצילות ישנה מתאכלת ועד סוף אכל אין לקנות דלשמי תספורת כל ל' יום מק"ו דקודם דקודם
שאלך לישא וליתן מותר לספור ל' יום של אצילות כיון אילו דין שמת לספור דהו אילו יכול להיות דהו אילו פרע שער מותר
לאסור כל ל' יום ואם תאמר ותספורת תיארס בקודם דקודם קצ"ו דאצילות שמת לישא וליתן ותספורת לספור כל יום נמי משא ומתן
ליסר כל שלשים יום של אצילות מק"ו מקודם דקודם דמותרת בתספורת ואסור לישא וליתן וגם כזה ש' לומר דלמסקנא ניחא הכל:
ליסר כל שלשים יום של אצילות מק"ו מקודם דקודם דמותרת בתספורת ואסור לישא וליתן וגם כזה ש' לומר דלמסקנא ניחא הכל:
אולי ד"ל כגון ב' יום יום של אצילות אלא כן שהי אסור לספור כל' יום. (ד) ל"ל דשמי אצילות חדשה מתאכלת ישנה.
אולי ד"ל כגון ב' יום יום של אצילות אלא כן שהי אסור לספור כל' יום. (ד) ל"ל דשמי אצילות חדשה מתאכלת ישנה.
אולי ד"ל כגון ב' יום יום של אצילות אלא כן שהי אסור לספור כל' יום. (ד) ל"ל דשמי אצילות חדשה מתאכלת ישנה.
אולי ד"ל כגון ב' יום יום של אצילות אלא כן שהי אסור לספור כל' יום. (ד) ל"ל דשמי אצילות חדשה מתאכלת ישנה.

במקום שאסור לישא וליתן דייקת קודם דקודם מותר לארס ומה יופיך מה לקודם דקודם שמת לקודם
שאלך ק"ו ולמסקנא ניחא (ד) דאצילות ישנה מתאכלת ועד סוף אכל אין לקנות דלשמי תספורת כל ל' יום מק"ו דקודם דקודם
שאלך לישא וליתן מותר לספור ל' יום של אצילות כיון אילו דין שמת לספור דהו אילו יכול להיות דהו אילו פרע שער מותר
לאסור כל ל' יום ואם תאמר ותספורת תיארס בקודם דקודם קצ"ו דאצילות שמת לישא וליתן ותספורת לספור כל יום נמי משא ומתן
ליסר כל שלשים יום של אצילות מק"ו מקודם דקודם דמותרת בתספורת ואסור לישא וליתן וגם כזה ש' לומר דלמסקנא ניחא הכל:
ליסר כל שלשים יום של אצילות מק"ו מקודם דקודם דמותרת בתספורת ואסור לישא וליתן וגם כזה ש' לומר דלמסקנא ניחא הכל:

אולי ד"ל כגון ב' יום יום של אצילות אלא כן שהי אסור לספור כל' יום. (ד) ל"ל דשמי אצילות חדשה מתאכלת ישנה.

אולי ד"ל כגון ב' יום יום של אצילות אלא כן שהי אסור לספור כל' יום. (ד) ל"ל דשמי אצילות חדשה מתאכלת ישנה.